

LÁ THƯ MỤC VỤ

Câu kế tiếp của câu cuối bài Phúc Âm tuần này tuy không được trích dẫn vào sách bài đọc, nhưng tôi lại thấy được gọi hứng để viết lá thư mục vụ tuần này nên xin được trích nguyên văn như lời mở đầu: “*Phân Thầy, Thầy sẽ gửi cho anh em điều Cha Thầy đã hứa. Còn anh em, hãy ở lại trong thành, cho đến khi nhận được quyền năng từ trời*” (Luca 24:49).

Trước khi các tông đồ thực sự thi hành sứ vụ mà Chúa Giêsu Phục Sinh trao cho các ông, Ngài dặn các ông ở trong thành Giêrusalem và đợi “nhận được quyền năng từ trời”, tức là đợi nhận quyền năng từ Chúa Thánh Thần trong ngày Lễ Hiện Xuống. Đây là thời gian chuẩn bị cần thiết cho công việc trọng đại sắp tới, vì hành động mà không có sự chuẩn bị chu đáo thường sẽ dẫn đến thất bại. Có thời để chờ đợi Chúa và có thời để làm việc cho Chúa.

Thời giờ im lặng trong đó chúng ta chờ đợi Chúa không bao giờ là thời gian phí phạm, vì chính trong những lúc như vậy, khi chúng ta để nhiệm vụ của đời sống thường ngày sang một bên, mà chúng ta được tăng sức cho nhiệm vụ được trao phó.

Trước đây tôi vẫn tiếc là thời gian sung mãn nhất ở tuổi đôi mươi của đời mình bị tiêu phí từ năm 1975 đến năm 1986. Trong thời gian mười một năm bị kẹt lại Việt Nam thì ba năm rưỡi nằm ở trong các trại giam không làm được việc gì, sau đó hơn một năm cũng lang thang vô định ăn bám mọi người trước khi đi thoát vào tháng 5 năm 1986. Lúc đến Úc vào tuổi 32, tôi đã nghĩ rằng nếu tôi thoát khỏi Việt Nam sớm hơn có lẽ tôi sẽ làm được nhiều việc hơn và sẽ thành công hơn trong sự nghiệp cũng như trong học vấn. Nhưng Chúa có chương trình của Ngài, và thời gian tưởng như lãng phí đó lại là thời gian chuẩn bị tốt nhất để tôi có thể trở thành khí cụ của Chúa trong nhiệm vụ mà bây giờ tôi đang thi hành. “*Ở dưới bầu trời này, mọi sự đều có lúc, mọi việc đều có thời: ...một thời để kiếm tìm, một thời để đánh mắt; một thời để giữ lại, một thời để vất đi; ...một thời để làm thính, một thời để lên tiếng.... Thiên Chúa đã làm mọi sự hợp thời đúng lúc*” (Gv 3: 1,6,7,9). Những câu này của sách Giảng Viên thật chí lý vì việc của Chúa làm dưới cái nhìn bình thường của chúng ta đôi khi có vẻ như phí phạm và không hợp lúc hợp thời, nhưng dưới cái nhìn đức tin chúng ta sẽ thấy mọi biến cố lớn nhỏ của đời mình khi ráp nối vào nhau sẽ thành một bức tranh sống động và hình ảnh của cuộc đời mình sẽ hiện lên rõ ràng từng nét một.

Áp dụng vào trong đời sống cộng đoàn cũng như vậy, từng bước từng bước Chúa dẫn chúng ta đi như một người cha tập đi cho đứa con nhỏ của mình. Nhìn lên tấm phong trung bày hình ảnh của các nơi mà cộng đoàn đã sinh hoạt từ những ngày chỉ là một nhóm nhỏ vào những năm cuối thập niên 70 và đầu thập niên 80 của thế kỷ trước cho đến bây giờ, chúng ta sẽ thấy điều kỳ diệu Chúa đã làm cho cộng đoàn trong gần bốn thập niên qua. Từ Claremont đến Chipala ở Balga, chúng ta cứ tưởng là thời gian uổng phí nhưng không phải thế, vì nếu không có giai đoạn đó chúng ta sẽ không có đủ nhân lực và tài lực để dọn vào trung tâm hiện tại, nhất là nếu không sinh hoạt ở Chipala thì chúng ta không có cơ hội để biết đến việc rao bán cơ sở hiện tại để mà mua. Hơn nữa, nếu chuyện bán cơ sở này xảy ra sớm hơn chưa chắc tình hình tài chánh của cộng đoàn khả quan đủ để mua trung tâm hiện tại, vì tình trạng tài chánh trước đó không minh bạch nên đã xảy ra việc thất thoát tiền bạc không kiểm soát được.

Nhìn lại quá khứ là chúng ta chuẩn bị cho tương lai. Mới sáu năm kể từ ngày tôi và cha Hồng về cộng đoàn, tình hình mục vụ của cộng đoàn đã khác đi rất nhiều, nếu chúng ta không chuẩn bị cho giai đoạn kế tiếp, sợ rằng sẽ không theo kịp đà tiến triển và những đổi thay trong tương lai. Do đó nhiệm vụ của chúng ta không chỉ là giải quyết những công việc của hiện tại mà còn phải nhìn thấy trước những gì có thể xảy ra trong tương lai mà dự phòng để thích nghi với những thay đổi sẽ đến. Cơ sở vật chất của chúng ta đang phát triển trong chiều hướng tốt, hy vọng với ơn Chúa cơ sở tinh thần của chúng ta cũng được phát triển với chiều hướng tích cực như vậy, nhưng điều tiên quyết là chúng ta phải biết đặt trọng tâm vào việc huấn luyện đức tin và phát triển đời sống tâm linh của con cháu chúng ta, vì chúng sẽ là thế hệ kế thừa cả tài sản vật chất lẫn tài sản tinh thần mà chúng ta sẽ để lại.

Gần đây các cụ trong cộng đoàn chúng ta cứ lần lượt theo nhau ra đi, những cụ còn lại cũng đã gần đất xa trời. Còn các vị cao niên, những người thuở mới thành lập cộng đoàn đều rất sung sức, thế mà bây giờ cũng đã mệt mỏi và rút lui dần khỏi những chức vụ then chốt. “*Mọi sự đều có lúc, mọi việc đều có thời*”. Ước gì, thời của thế hệ kế thừa sẽ tiếp tục được những truyền thống đức tin tốt đẹp của cộng đoàn, đồng thời phát triển truyền thống đức tin tốt đẹp đó hợp với thời đại mới và văn hóa mới trong quốc gia đa chủng và đa văn hóa này.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh